

Ik adem roze bloesem

Copyright © 2014 Marjolein Zegers-Hammer

Omslagfoto: Marjolein Zegers-Hammer

Redactie: Annabelle Zegers

ISBN 9789402103861

Uitgeverij: Brave New Books

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Marjolein Zegers-Hammer

Ik adem roze bloesem

gedichten

2014

Brave New Books

Gedicht gepoot

Ik heb vandaag
een gedicht gepoot
in dikke, vette aarde.
Slechts een paar letters,
plantte ik voor mijn lied.
Veel regels krijgt het dan
vast ook niet.

Maar met zon,
veel liefde en wat mest,
zullen de letters groeien
tot rijk geurende, kleurige woorden.
Ik wacht ongeduldig af,
tot mijn taaltkens
echt gaan bloeien.

De reiger

Roerloos wachtend,
tijd aan zijn zijde.
Het spiegelbeeld blijft hangen,
geduldig, gespekt van verlangen.

De lange staken als wortels,
in de drassige bodem hangend.
Verandering van atmosfeer,
een zucht
het oplichten van een veer.

Wacht gespannen, tijd aan zijn zijde
tot ik mijn burcht verlaten ga.
Het slagveld zijn beschutting kwijt.
De grauwe mantel
strak langs het lijf.
Zijn zeis zwaait onophoudelijk
boven de doorzichtige oneindigheid.

Heeft daar gestaan, tijd aan zijn zijde.
Alle zintuigen in werking gezet.
Slechts afgewacht
happen, slikken, zonder mededogen.
Zijn honger gestild,
mijn ziel diep geraakt.
Wat rest,
is de rimpelloze leegte.
Mijn kluis
met gouden vissen gekraakt.

Secondes in flesjes

Hij reist alleen,
heeft aan één koffer genoeg.
Lift mee op de wijzers
van de klok.
Komt nooit te laat,
nooit te vroeg.

Is altijd onderweg,
op zoek naar tijd.
Stopt secondes,
snel in flesjes.
Vangt minuten in zijn net.
Polijst de uren tot ze glimmen.

De eenzame reiziger,
altijd op weg.
Met als vaste kompaan
de wekker,
op het nachtkastje,
naast zijn bed.

(Eerder gepubliceerd in 'Verdwalen in het bet
van alfa' Poemtata 2014)

Lievelingsboom

Onder jouw bladerdak
zo vol en groen
voel ik mij thuis.
en op mijn gemak.

Geeft zoveel rust,
jouw knoestige takken
omarmen mij
zonder vooroordeel,
zonder schroom.

In voorjaar, zomer en herfst
Ja, zelfs in bittere kou,
helemaal kaal
blijf jij voor altijd,
mijn lievelingsboom.